

ter skulde møde, som isorveien ikke kunde forudsees og derfor ikke ere opførte i Budgettet, da at afholde disse under sit Ansvar for den kommende Rigsdag. Ansvarer for Finantsministeren bliver accurat det Samme, hvad enten et saadant Beløb udtryffeligt er opført i Finantsloven, eller Muligheden af dets Anvendelse forudsættes, men ikke udtryffeligt er posteret. Om det nu er rigtigt at postere et saadant Beløb eller ikke, det vil nærmere komme under Discussion, naar man kommer til det Afsnit af Finantsloven, som omhandler dette Punkt. Foreløbig skal jeg her kun bemærke, at Iffe-Bevilgelsen af disse 800,000 Rbd., saaledes som ogsaa tildeels er udhævet af den ærede Ordfører, ingenkunde maa betragtes som en Beparelse. Først vil der nemlig deraf udfordres et meget betydeligt Beløb til Dækning af Erstatningen for den jydské Krigsskade, og dette Beløb vil vist løbe op til circa 500,000 Rbd. Men desforuden troer jeg, ifølge de Erfaringer, som der haves i de senere Aars Forløb, at man ikke kan antage, at man tør gjøre Regning paa Mindre end 2 a 300,000 Rbd. til de åforudseelige Udgifter, enten man udtryffeligt vil opføre en saadan Sum paa Budgettet eller ikke. Jeg skal ogsaa tillade mig, at bemærke, at den Maade, hvorpaa Indtægten af Creditbeviseerne bringes i Beregning, dog kunde give Anledning til adskillige Grindringer, og navnlig til den Grindring, at man vistnok, som den ærede Ordfører bemærkede, kan antage, at Creditbeviseerne, til Beløb 4 Millioner, i Forbindelse med Krigsskatten vil give et Overskud, naaget 1 Million Creditbeviser skulle indfries i indværende Aar; men det maa dog erindres, at et Overskud ogsaa maa være tilstede til 11te Juni 1851, thi da skal atter en Serie inddrages. Jeg troer overhovedet, at man ved denne Sags Forhandling vel maa vogte sig for herunder at tage Bestemmelser for Fremtiden; thi vi maae tage i Betragtning, at der ogsaa kommer et næste Aar, og at dette rimeligviis vil have meget betydelige Byrder at bære, ligesom vi allerede paa dette Aar have lagt en Byrde af den halve Krigsskat. Skjøndt jeg saaledes vedblivende maa holde paa, at Rigsdagskatten til et Beløb af 90,000 Rbd. endnu for iaar særligt udfries, anseer jeg det

dog for min Pligt at anføre et Factum, som af mange af de ærede Medlemmer maaskee vil blive vendt mod mig selv; men det er først og fremmest Finantsministerens Pligt at være aaben og ærlig for Rigsdagen. Jeg vil da tillade mig at fremhæve, at mine Calculer for 1ste Qvartal dette Aar, som udviste en Saldo i contant Beholdning af 1,800,000 Rbd, være anstillede med megen Forsigtighed. Men Indtægten større Beløb, end jeg havde calculeret, i Forbindelse med det ringere Beløb, som er medgaaet end beregnet med Hensyn til Krigen, har imidlertid medført, at nu, da den virkelige Beholdning kunde opgjøres til 1ste April, staae Finantserne en heel Deel bedre, end jeg havde ventet. Jeg haaber maaskee endnu idag at kunne sige det nøiagtigt, men saameget kan jeg allerede nu sige, at der vil omtrent til 1ste April 1850 foruden en contant Beholdning af 1,800,000 Rbd. være et meget betydeligt Beløb tilbage i 3 pCt. Obligationer, henhørende til Finantsministeriets Reserve-Beholdning, som der i forrige Finantsaar var givet Ordre til at realisere for uforudseete Krigsudgifter, som imidlertid ikke have fundet Sted. Jeg skal, saasnart en endelig Opgjørelse har leveret mig det fornødne Materiale dertil, forbeholde mig, naar Indtægtsiden af Finantsloven kommer til Behandling, at stille det fornødne Endringsforslag, sigtende til, at de 3 pCt. Obligationer, som saaledes ere i Beholdning, tilføies Reserven, og paa den anden Side, at Finantsministeret i nærværende Finantsaar bemyndiges til at sælge dem, naar Omstændighederne skulde udkræve det, og ligesom andre Statsactiver, som allerede ere opførte, saaledes ogsaa at opføre dem paa det sidste Indtægtsbilag, hvor der findes en egen Sum, nemlig Renter og Afdrag paa Statsgælden. Det fremgaaer saaledes heraf, at Finantsernes Forfatning har vist sig at være gunstigere, end jeg paa den Tid, Finantsloven udarbejdedes, dristede mig til med Sikkerhed at calculere, og at den saaledes for Diebliffet er gunstigere end det ærede Finantsudvalg har kunnet antage. Men, skjøndt disse Omstændigheder særligt maae komme i Betragtning, og skjøndt de visselig ogsaa indeholde et yderligere Beviis, end det, som Finantsloven selv kunde siges allerede at indeholde, for at en saadan særlig